

«Поезія довіку закоханої душі»

У народному, зразковому музеї історії ХДУ до 91 річниці заснування університету відбулася зустріч майбутніх журналістів, студентів – першокурсників інституту філології та журналістики з членом Національної спілки письменників України, поетом, випускником нашого ВНЗ Валерієм Куликом.

Валерій Павлович народився 5 серпня 1948 року. Родом він із Чаплинки. Тої славнозвісної, що дала Україні Миколу Куліша і першого в історії Херсонської області лауреата Національної премії України імені Т.Шевченка 2006 року, теж нашого випускника Анатолія Кичинського.

Виріс В.Кулик в учительській родині. Його батько 40 років викладав у Хрестівській середній школі. Тож і він вступив до Херсонського педагогічного інституту ім. Н.К.Крупської і в 1971 році закінчив українське відділення філологічного факультету. Деякий час учителював у Таврії, але привабила журналістика, працював кореспондентом районних газет у Чаплинці, Білозерці, Цюрупинську, Новій Каховці, обласної газети «Наддніпрянська правда», створив і керував літературною студією «Біле озеро».

Ліричний хист у В.Кулика виявився ще в дитинстві. Перший вірш «В нашому колгоспі» був опублікований у Чаплинській районній газеті «Радянська Таврія» у 1961 році, а перша збірка поета «Відстані» побачила світ у видавництві «Таврія» у 1978 році.

На запрошення свого товариша-журналіста Валерій Павлович переїхав на Чукотку, де п'ять років працював заступником головного редактора газети «Вогні Арктики». Навіть чукотську мову вивчав. Там і народився цикл «Пучок полярних незабудок». Проте нові враження не затьмарили ностальгії по рідній Херсонщині. У 1990 році В.Кулик повернувся до Херсону, став працювати на Херсонському телебаченні. Сьогодні він старший редактор

телебачення Херсонської облдержтелерадіокомпанії «Скіфія», автор та ведучий літературно-мистецьких телевізійних програм.

Як член Національної спілки письменників України та Спілки журналістів України В.П.Кулик проводить активну просвітницьку й літературно-мистецьку діяльність на Херсонщині і є одним із найяскравіших представників письменства цього регіону. Багато років виходив в ефір телеальманах «Степова арфа», незмінним автором і ведучим якого був Валерій Павлович.

Сьогодні він очолює літературно-мистецький гурт «Таврійський первоцвіт». В.Кулик – лауреат і дипломант кількох міжнародних та всеукраїнських телевізійних фестивалів, автор кількох фільмів про Асканію-Нову. Так, фільм «Асканійські пасторалі», нагороджений на всеукраїнському фестивалі у Чернівцях (режисер В.Мошинський) увесь проілюстрований віршами поета. А телепрограма «Ахалцихе – квітка надії» про національних меншин Херсонщини у 2005 році була удостоєна гран-прі на Міжнародному телефестивалі у Донецьку. Як критик і літературознавець В.Кулик є автором численних розвідок, статей, рецензій.

Під час зустрічі студенти ознайомилися з виставкою поетичних збірок В.П.Кулика, а їх більше 20: «Озимина» (1981), «Дорога до тебе» (1989), «Трояндове вино» (1994), «Відлуння любові» (1995), «Сонце моєї матері» (1998), «Колодязь у степу» (2002), «У мареві мальв» (2006), де провідна – тема інтимної лірики. З 1967 року Валерій Павлович складає сонети, написав 7 «вінків сонетів»: «Уста твої ніжніші за корали» (1997), «50 сонетів різних літ» (1998), «Світився гранями сонет» (2000), «Свіча кохання» (2001), «Алегорії вересневого саду» (2004) та ін. А ще він талановитий перекладач Буніна, Волошина, Пастернака, Фета та багатьох інших. Валерій Кулик – автор біля 200 пісень. Першу пісню разом із композитором Валерієм Тюкавкіним він написав 1967 року до відкриття пам'ятника «Легендарна Тачанка». Вона називалась «Тачанка-таврчанка». Плідно співпрацює поет із композитором Валентином Плаксєєвим. Це збірки пісень «Кришталева

любов» (1998), «Калинові мости» (1999), «Повернення в юність» (2001), «Зоря над покосами» (2005). Їх пісні включили до своїх творчих програм заслужені артисти України В.Гурба, Н.Лелеко, Х.Ширинський, а також солісти філармонії З.Колісниченко, С.Піщевська, ансамбль «Коло».

Валерій Павлович презентував на зустрічі дві нові збірки, які вийшли у ювілейний рік: 60-річчя з дня народження й 45-річчя творчої діяльності. Це вінок сонетів «День Сковороди» і п'ята збірка пісень «А стежечка біжить від літа...».

Майбутні журналісти з цікавістю слухали розповідь Валерія Павловича про студентські роки, рідний університет, запитували про перший вірш і перше кохання, труднощі професії журналіста, натхнення поета.

А потім автор читав вірші: нові і старі, сонети і переклади.

На згадку про зустріч поет одарував своїм шанувальникам власні поетичні збірки.

Печатное слово. – 2008.- №5/30.- С.8-9.